

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtak in velja s politično vredn. v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 8 K, pol leta 4 K in za četrt leta 2 K. — Naročnina za Nemčijo 8 K za druge tujerazpisne države 6 K. Kdor hoče sam po njej, plača vsa leta samo 7 K. — Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopolnjuje do odpovedi. — Udeležba katoliškega tiskarstva dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 16 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 2. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 2. — Naročnina, listate in reklamacije. — Neizpolnjenost plačila od enostopne petilivrite za enkrat 48 vin., ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 36 vin. Za večkratno oglašje primerno popust. V oddelku „Mala“ stane beseda 10 vin. — Inserati se sprejemajo do torka opoldne. — Neizpolnjenost plačila se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru.

Razgovor z našim voditeljem dr. Korošcem.

Naš voditelj S. K. Z. in V. L. S. mi je do volil, da sporočim bralcem „Slov. Gospodarja“ sledeči razgovor, ki sem ga imel z njim v Ljubljani, nekoliko prej, kot je odpotoval v Beograd.

»Gospod ministrski podpredsednik! Vaši rojaki se zelo zanimajo za Vaše zdravstveno stanje. Iz „Slovenca“ so izvedeli, da ste bolni.«

Dr. Korošec: »Ni nič nevarnega, a ostati moram še v postelji po zdravniškem ukazu. Ker sem hotel čimprej izvrševati sam vsakršne javne posle, sem prežgodaj vstal in bolezen se je ponočila. Sam tudi še komaj čakam, da grem neovirano na delo za našo mlado državo.«

»Iz obiskov vidim, da niti v postelji nimate miru.«

Dr. Korošec: »To nič ne stori, sedaj ne smemo zamuditi niti trenutka. To velja za vse, a tudi za mene, zato moram sprejemati tudi v postelji. Glejte, vedno je kdo pri meni.«

»Dovolite, gospod ministrski podpredsednik, nekaj vprašanj, ki posebej zanimajo Vaše štajerske kmetijske rojake?«

Dr. Korošec: »Seveda, samcumevno, saj sem bil vendar vedno po volji ljudstva na čelu naših štajerskih slovenskih kmetijskih organizacij in zato pa smatram za svojo dolžnost, da povem odkrito besedo.«

»Kako stojimo nasproti novonastalim in starim državam?«

Dr. Korošec: »V splošnem dobro. Mi imamo mir in red v notranjosti, s tem pa pridobivamo najbolj na spoštovanju in splošnem ugledu ne le pri naših zaščitnikih in zaveznikih, temveč tudi pri naših sosedih, ki nam ne bi radi priznali naših pravic, ki jih tirjamo in tudi bomo z vsemi sredstvi izvajali na podlagi Wilsonovih načel. Le trdni in vstrajni moramo biti, ko si gradimo našo novo domovino! Razne večje in manjše težave nas ne smejo plašiti. Vsi Jugoslovani in vse jugoslovanske stranke in bodimo ob tem delu kot prsti ene roke in delamo tako skupaj. Uspeh, popoln uspeh mora priti!«

»Kaj pravite k zadnjim dogodkom na Koroškem?«

Dr. Korošec: »Rekel sem Vam in ponavljam: Vse bo dobro, ako storimo vsak na svojem mestu, kar je naša dolžnost do našega naroda. Verjamem v pravico, a borimo se tudi za njo! Posebej pa Vas zagotavljam, da naših ljudi in naših krajev naši bratje v Beogradu in Zagrebu ter Sarajevu nikdar ne pustijo pod tujim gospodstvom. Vsa naša in vse krutosti morajo biti kaznovane.«

»Kaj poročate k Wastianovemu postopku, da bi vznemirjal naše severne dele Slovenskega Štajerskega?«

Dr. Korošec: »Wastian je politično živel od samih narodnih hujškarij in političnih nasilstev nasproti nam, saj je najznačilnejši zastopnik tiste ga vsenemstva, ki ni hotelo zaslužiti samo nas Slovence, temveč ves svet. Glas takšnih nasilstev, ki so skrivni svetovne vojne in naših preganjanj v letih 1914—1918, pri poštenih ljubiteljih miru in pravice ne sme imeti veljave ter je tudi ne bo imel, kajti zaradi nekaj pritepenecv in po silnemcevu se štajerskega u slovenskemu kmetiskemu ljudstvu ne bo delala politična, narodna in gmočna krivica. Glejte naše štajerske kmetijske rojake, kako so naredili bitvo v splošni zmedbi mir in red! Ponosen sem na nje. Mi izpolnjujemo pogoje Wilsonov: Dokazali smo, kako zreli smo za svobodo.«

»Ali Vam je znano, da naši kmetje še sedaj dajejo vsakršna živila na poziv naših uradov?«

Dr. Korošec: »Zalibog ni bilo mogče oskrbeti naših mest in naših vojakov prve tedne in mesece drugate. Zdi se mi, da so to takoj uvideli tudi naši rojaki. Prisrčna hvala jim, da so sledili mojemu pozivu! Pokazali so, kako zavedni so, kako ljubijo svojo domovino in kako polni pravega bratoljublja in krščanske ljubezni so do vseh onih naših sorjakov, ki nimajo kruha. Sicer pa sem rekel že ob svojem prihodu iz Francoskega in Švice, da nam koncem januarja pomore Amerika in drugi naši zavezniki. Čitali ste gotovo te dni, kako je naš belgrajski prehranjevalni minister zastonj došel pomoči še doklčil za slovenske okraje. Trdno sem prepričan, da bo s prehrano vedno boljše.«

»Kako bo pa s sladkorjem, soljo, petrolejem in obleko?«

Dr. Korošec: Glavna ovira, da vse to ni takoj v redu tako, kakor si upravičeno želimo, so razmere v drugih državah in ne v naši Jugoslaviji. S sladkorjem nas oskrbi gotovo država bratstva naroda čehoslovaškega, o tem sem trdno uverjen. Samo, da bi bilo v Nemški Avstriji več reda in manj tatvin po železnicah. Soli bo dovolj, več kričev in težav pa je z dobavo petroleja in obleke. Petrolej bi morali dobiti ali iz Galicije ali iz Rumunije ali iz Rusije. V Rusiji so za ede, da nas Bog varuj takih! Tam ni več rednega gospodarstva, torej od tam ni pričakovati prav ničesar. Rumunija je v prepiru z Madžari in z nami zaradi mej: hoče naš Banat; a v Galiciji so boji med Poljaki in Rusi. Torej težko, skoraj nemogoče je dobiti iz teh krajev kaj. Povdrite to povsod pri naših ljudeh, da ne bodo mislili, da je morebiti naša država kriva teh razmer! Ostane nam za petrolej in obleko še Amerika. Tudi pa so velike težave zaradi prevoza in denarne veljave Nemški, posebej pa še naš papirnati denar avstro-ogrske banke zunaj v svetu pri trgovcih prav nič ne velja, ker ga je brezvestna avstrijska uprava dala tiskati na ravno nepregledno množino. To je tudi eden največjih grehov biše Avstrije nad vsemi narodi, ki se sedaj bridko maščuje. Naš belgrajski finančni minister se trudi, da bi spravil valuto v red in zasigural vsaj nekaj veljave bankovcem, ki so v naših krajih pri naših ljudeh. To bo dobro tudi za našo trgovino, ne samo za premoženje sploh. Amerika in Angleška imata surovin in blaga dovolj, toda opraviti imata tudi z avim urejevanjem sveta toliko, da jima ni mogoče storiti vsega takoj prve trefce. Mi namreč ne smemo pozabiti, da je velik del sveta v popolnem neredu. Sicer pa naj naši ljudje dobro pomnijo, da so ravno Nemci cela dolga štiri leta samo razbijali, uničevali in jemali in mi tega ne moremo takoj prve tedne izbrisati in popraviti ter urediti tako, kakor hoče vlada sama in si želi seveda ljudstvo. Kdor ima sedaj težave, se čisto po pravici lahko jezi le nad tistimi krivci, ki so zapeljali nemški narod na trušno krvavo pot svetovne vojne in tako pahnili Evropo v morje krvi, solz in trpljenja ter v nered. Prav neumno bi bilo jeziti se zaradi raznih težav našo mlado državo in če je kakšen takšen brezvesten hujškar na naši zemlji, ga je treba zapreti ali zapoditi. Naj le gre samo za malo časa v kako tojo državo, pa se bo kmalu ozdravil vrnil in hvalil Boga, da živi pri nas.

Ako bi ostala bivša Avstrija, kjer smo bili večni sužnji, bi se nam že sedaj godilo desetkrat slabše. Vsa jeza narodov, ki so sedaj naši zavezniki, posebno pa še jeza Francozov, Angležev in Amerikancev bi se upravičeno izlila nad nas. Oškodnino bi morali plačati, denarja ne bi bilo pra-

vega, davki skozi desetletja naravnost strašni, a uničeno vse. Nam ni mogoče pozabiti, kaj smo mi morali pretrpeti v tej svetovni vojski in poprej, naši sedanjí zavezniki ne smejo in ne morejo pozabiti, koliko truda in krvi so žrtvovali za svojo pravično zmago.

»Ali smem ta razgovor sporočiti v „Slov. Gospodarja“ našim štajerskim rojakom?«

Dr. Korošec: »Je sporočite ga in pozdravite mi posebej vse zavedne kmete v naši „Slovenski kmetijski zvezi“. Sporočite posebej svojim rojakom iz ptjskega okrajnega glavarstva, da se v čisto okrog Velike noči. Za lan sem obljubil, da pridem, a neprestano delo me je zadržalo ves čas, sedaj pa bolezen.«

Poslovil sem se po teh besedah od našega voditelja ter izročam govor spoštovanim bralcem. V Ljubljani, dne 24. jan. 1919.

I. Vesenjak.

Uradno poročilo o nemških izgredih v Mariboru.

Ljubljanska deželna vlada je natanko proučila in preiskala dogodke v Mariboru in je objavila v ljubljanskih listih uradno poročilo o vzroku in poteku teh dogodkov. Uradno poročilo se glasi:

O nemirih v Mariboru, ki so se pripetili dne 27. jan. 1919, ko je bila tamkaj ameriška komisija podpolkovnika Milesa, je deželna vlada za Slovenijo izdala na podlagi dosemlanjih rezultatov preiskave tole uradno poročilo: Iz za razpada Avstrije je Maribor pod upravo ljubljanske vlade. To stanje, ki odgovarja etičnim in gospodarsko prometnim potrebam Dravske doline, je bilo uradno priznано po nemško avstrijski vladi z noto državnega tajnika dr. Bauerja z dne 22. jan. 1919, ki je obljubil imenoma te vlade, da ne bo na ozemlju, upravljanem po ljubljanski vladi, izvrševala nobenih činov državne sile (Hoheitsrechte). Pod jugoslovansko upravo nastopivši red v Mariboru pa ni po godu turbulentnim elementom, ki zlorabljajo narodne čute, izkušajo po vsaki ceni izzvati socialne nemire tudi v jugoslovanskem območju. Ko je dne 27. jan. 1919 potovala ameriška komisija podpolkovnika Milesa skozi Maribor, se je zdel tem elementom trenotek primeren, da Maribor siloma izrgajo jugoslovanski upravi. Jugoslovanske oblasti so bile o pripravah boljševističnih elementov poučene, pa vendar se z ozirom na značaj ameriške komisije, ko je napovedana manifestacija zavzela nacionalno pretvezo, sklenile dopustiti jo, dokler se ne gode nasilja. General Maister kot zapovednik mariborskega vojaškega poveljstva je dne 27. jan. dopoldne izdal ukaz, da se naj občinstvo dopoča neoviran izraz mišljenja in manifestiranja. Zlasti se naj prepriča vsako krvopralitje. Ta ukaz kaže razliko med postopanjem jugoslovanskih oblasti in nastopom Nemcev na Koroškem, kjer se vsaka izjava za Jugoslavijo preprečuje z nasiljem. To prostost so zlorabili elementi, ki žele nemir po vsaki ceni in ki so jim prišli na pomoč deli nemškega meščanstva. Vselej napada na policijo in vojske je prišlo do krvolitja. Deželna vlada je nemu toma uvedla najstrožjo preiskavo zaradi tega obžalovanja vrednega dogodka. Ta preiskava je podala nastopni sliko:

Ko je ameriška komisija dne 27. jan. po 12. uri opoldne že zapustila okr. glavarstvo, je množica, ki se je nahajala pred njo, brez povoda napadla policijskega komisarja Senekoviča. Pobila ga je na ulici in ga tam tolkla po glavi. Iztrgala mu je revolver. Policijska straža je Senekoviča rešila smrti, množica pa je potiskala njo in na pomoč pri-

hitele vojake bolj in bolj proti zidu mestne hiše. Nato je množica vojakov dejansko napadla, jih suvala, jim pljuvala v obraz in se jih lotila s silo, hoteč jim izviti puške iz rok. Tedaj je iz demonstrirajoče množice počil strel iz revolverja na vojake. Strel je zadel bajonet poddesetnika Vincenca Pinter tako, da je odstreljen kos s silo priletel v glavo desetniku policijske straže Antonu Pučnik. Potem se je oddal iz množice na vojake še en strel, ki je šel mimo ušes desetnika Lovr. Slobca. Policijski stražniki, ki so bili z vojniki vred budo ogroženi, so večkrat pozvali množico, naj se vendar umakne, sicer se bo rabilo orožja. Ko pa so se oddali strel in se je množica ruvala z vojniki za orožje, so vojniki v skrajnem silovanju naposled sami začeli streljati, in sicer najprej v zrak, ko pa je množica še bolj pritiskala ter je en civilist zaklical: »Nicht weichen, der Seg ist unser!« (Ne se umakni, zmaga je naša!) so ustrelili nekateri v smrtni nevarnosti sami brez povelja med napadalce, ki so se zaobrli v beg šele, ko so ležali mnogi ranjeni na tleh. Ta dejanski stan je potrjen po celi vrsti zanesljivih prič, kojih izpovedbe so vladi na razpolago.

Vse to je dokazano tembolj, ker so jugoslovanskim, red vzdržujočim oblastim sovražne osebe že ves dan napadali posamezno in v grupah jugoslovanske vojakove s psovskimi in z dejanskimi nasilstvi, pljuvali proti njim in na glas izjavljali, da bo ta dan konec jugoslovanske uprave in da bodo pobili vse Jugoslovane. Razne okoliščnosti pričajo, da so se demonstrantje hoteli polastiti mestne hiše. Zanašali so se na prisotnost ameriške komisije, misleč, da bo oblasti ovirala pri energičnih korakih. Pričakovali so zmago tako gotovo, da je trgovec Reinfried ob eni popoldne brzojavil v Celovec, da je »Maribor zopet nemški«. Brzojavka se je zaplenila. Glavnega napadalca komisarja dr. Senekoviča, brezposelnega Viktorja Tajnikarja, je policija že aretirala in pri njem našla Senekoviču odvzeti revolver, v katerem manjka en naboj. Na licu mesta so našli tri polne in en izstreljen revolverski naboj. Značilna je tudi izjava nemškega reditelja Černeta napram nadredarju četovodji Aleksandru Filipiču, ko so se začela nemška nasilstva, da ne more več jamčiti za mir, vi deč, da hočejo Nemci zanehtati nemir. Priča profesor Bračun potrjuje: Ko so Nemci že bezali, so izkušali posamezni vodje množico še zadržati za nov boj in je eden tožil: »Auf diese feige Bande ist kein Verlaß . . . statt die par Mandeln zu entwaschen . . .« (Na to strahopetno družalo se ni zanesiti . . . mesto da bi teh par motičelnov razorožili . . .)

Vlada smatra na tej podlagi in še celi vrsti drugih poročil za ugotovljeno, da so hoteli 27. januarja nezadovoljenci v Mariboru nasilno odstraniti sedanjo uredbo. Polnoma odobrava potopanje krajevnih oblasti, zlasti zapovednika generala Maistra. Vendar mora oblastim pripomniti, naj odslej ne dopuščajo nobenega zbiranja, zakaj popuščanje se zlorablja in rodi sadove, kakor je bil dogodek 27. pr. m. Maribor, na važnem križišču stoječ močno industrijski kraj, smatrajo neki ljudje za prehodno točko, da zanetijo požar brezsmiselne prekucije tuji v Jugoslaviji. Mi smo svetu in zlasti ententi kot živelj miru dolžni, da tega ne dopustimo. Prebivalstvu hočemo poskrbeti pravično ravnanje v socialnem pogledu in boljši položaj, kakor je v Nemški Avstriji, zlasti glede prebrane. Ne moremo dovolj ogorčeno obsojati profesorjev nemških zavodov, katere smo, vražjoč pravice manjšin, pustili edrte, dasi ti ljudje nam poprej niso privoščili srednjih šol, sedaj pa so to popustljivost poplačali s tem, da so ubogo mladino nagnali na ulice v nasilje za brezupna geđa in prevrat dočim so se sami poskrili. Vlada izreka zaničevanje tem ljudem in pozivlje šolske oblasti, naj preženejo politiko prevrata iz šolstva. Vse oblasti so pozvane, da poslujejo energično, pa vseskozi pravično.

Nemško - madžarske tolpe napadle Radgono.

V torek, dne 4. febr. zjutraj so nemško-madžarske boljševiške tolpe (kakih 700—800 moč) pod vodstvom nemških častnikov napadle Radgono in za nekaj časa potisnile našo posadko nekoliko nazaj. Nekaj nemškega prebivalstva v Radgoni je streljalo na naše vojakove. Ponoči od torka na sredo so naši vrli vojniki vrgli ropajoče tolpe s krvavimi glavami zopet nazaj. Železniška proga med Obrajno in Radgono bo kmalu popravljena.

Vse vesti, ki so jih širili v torek vzradošč ni Nemci o porazu naših v Radgoni in o velikih žrtvah, so popolnoma iz trte zvite. Naše postojanke na celi črti od ogrske do ko-roške meje stojijo trdno in neomajno. Slava vrlim jugoslovanskim vojakom in posebej še zapovedniku generalu Maistru!

Politične vesti.

Regent Aleksander v Parizu. Iz Toulona se dne 1. februarja poroča: Regent Aleksander je dospel semkaj in je popoldne nadaljeval potovanje v Pariz.

Dr. Korošec častni občan trga Šmarje. Občina trg Šmarje pri Jelsah je imenovala ministrskega podpredsednika dr. Korošca zaradi njegovih velikih zaslug za Jugoslovane častnim občanom.

Dr. Korošec zdrav. Iz Belgrada poročajo, da je ministrski podpredsednik dr. Korošec sedaj zopet popolnoma zdrav in sam vodi posle svojega urada.

Belgrad za slovensko Gorico in slovenski Trst. Dne 2. februarja je bilo v Belgradu veliko zborovanje, na katerem je srbsko ljudstvo zahtevalo, da morajo Trst, Gorica, Istra, Reka in Dalmacija pripadati kraljestvu SHS. Sprejeto resolucijo so poslali mirovni konferenci v Pariz, predsedniku Wilsonu in našim delegatom.

Italija je od začetka do konca vojne izdala za vojne stroške 48 in pol milijarde lir.

Sole na jezikovni meji. V Ceršaku ob Muri je tamošnje šulferanjsko šolo obiskovalo dosedaj 15 otrok. Od teh je bilo 12 slovenskih. Komisija, poslana od šolske oblasti je dne 2. febr. ugotovila, da obiskuje šulferanjsko šolo na Sladkem Vrhu pri Cmurku 203 otrok. Od teh je samo nekaj nad 30 čistonskih, ogromna večina pa je slovenska. In vendar cmureški mogotci niso dovolili na tej šoli niti veronskega v slovenskem jeziku za slovenske otroke. Slovenska deca, ki je govorila slovenski, je bila zasramovana in mnogokrat celo tepena. Sedaj bo tega konec.

Zasluzena kazen. Nemci so tiste kraje Francije, katere so imeli tekot vojske zasedene, tako opustošili, da so ena sama razvalina in puščava, na kateri ni ne drevja in na kateri še celo trava ne raste. Ententa bo določila, da bo moralo 200 tisoč nemških vojni vjetnikov popravljati škodo in obnavljati opustošene dele Francije. Tudi gradivo za obravnavanje bo morala dati Nemčija. Zasluzena kazen!

Protestni shod. V nedeljo, dne 16. februarja, popoldne, bo v Narodnem domu v Mariboru velik skupen shod Slovencev iz Maribora in okolice proti okupaciji slovenskega ozemlja po Italijanih, Nemcih in Madžarih. Na shodu govorijo govorniki vseh strank. Slovenci in Slovenke iz mesta in okolice, dne 16. januarja vsi na shod v mariborski Narodni dom.

Odredba deželne vlade v Ljubljani proti Nemcem. Nemškoštajerska vlada je odklonila ultimatum ljubljanske deželne vlade in ni hotela izpustiti v Gradcu po nedolžnem zaprtih Slovencev. Graški Nemci so zahtevali, da moramo izpustiti na svo bode vse nemške in nemčurske hujšake, ki so zadnji čas rogovili proti Jugoslaviji proti vladi in proti našim oblastim. Torej mi bi morali najprvo izpustiti ljudi, ki so si res zaslužili ječo, a graški Nemci bi še le potem izpustili po nedolžnem zaprtih graške Slovence. Ljubljanska deželna vlada je v torek, dne 4. februarja to drzno nemško zahtevo odklonila in je isti dan opoldne dala konfirirati, t. j. v svobodi omejiti 9 voditeljev ljubljanskih Nemcev.

Jahn, nekdanji urednik »Marburger Zeitung«, sedaj po graških listih nesramno laže in hojska zoper Slovence. Jahn najbrž nikdar več ne pride v Maribor, ker biga drugače tukaj morala zadeti zaslužena kazen.

Omika graškega župana. Graški Nemci so si za župana izvolili moža, ki sliši na celoma nemško ime Fizia. Mož je bil eden glavnih hujšakov na nemških Volkstajih v poletju preteklega leta. Kričal je na vsa usta: Ali nemška Avstrija, ali pa nobena! — Kako omikan je ta poglavar nemških Gradčanov, je dokazal v seji graškega občinskega zastopa dne 30. januarja, ko je o Slovincih govoril kot o bindišarjih. Če kak nemški ali nemčurski postopač in barabon psuje Slovence, mu ni toliko zameriti. Od graškega župana bi pa vendar bilo zahtevati, da vsaj kot župan v občinski seji ne pade na nizine nemških barab.

Preganjanje Slovencev v Gradcu. Nemškoštajerska vlada je dala v Gradcu zapreti večje število

mirnih Slovencev. Deželna vlada v Ljubljani je tem obvestila belgrajsko vlado. Dne 3. februarja je poslala dež. vlada v Gradec ultimatum, v katerem energično ugovarja proti nasilnostim napram nedolžnim graškim Slovincem, ki ne nasprotujejo samo mednarodnim načelom, marveč so samo čini izzivajoče samovoljnosti. Če vlada ne dobi takoj (do 3. t. m. opoldne) uradnega obvestila, da so preganjanja graških Slovencev v vsem obsegu preklicana, bo deželna vlada odredila enake ukrepe zoper ljubljanske Nemce.

Osma žrtev mariborskih izgrediv. Dne 2. februarja je umrl v mariborski bolnici uradnik Götz-ove pivovarne v Mariboru, Franc Hailitzka, kateri se je tudi udeležil znanih mariborskih izgrediv ter bil ranjen vsled strela. Imenovani je osma žrtev mariborskih izgrediv.

Tedenske novice.

Duhovniške vesti. Prestavljeni so naslednji gg. kaplani: Ivan Luskar iz Mozirja v Griže, Ivan Ogulin iz Majšberka k Sv. Marku nižje Ptuja, Ignacij Grifič od Sv. Jurija na Ščavnici v Majšberku. Kot prvi kaplan pri Sv. Juriju na Ščavnici je nameščen dosežanji vojni kurat g. Peter Jurak. Kot kaplan pri Mariji Snežni pa bivši vojni kurat g. Anton Peršuh.

Okrajni zastop celjski. Poverjenstvo za notranje zadeve je poverilo vodstvo poslov okrajnega zastopa v Celju vladnemu komisarju dr. Ludoviku Pinkavi, okrajnemu komisarju v Celju.

Peroka. V St. Iju v Sov. gor. se je v sredo, dne 5. t. m. poročil posestnik Alojzij Nikl z Miciko Žebot, kmetsko hčerjo iz Selnice ob Muri. Nevesta je se tra našega urednika. Narodnemu paru želimo obilo božjega blagoslova!

Častno občanstvo. Občinski odbor občine Sv. Miklavž pri Hočah je imenoval generala Maistra in okrajnega glavarja dr. Lajnsiča častnim občanom. — Pri včerajšnji odborovi seji sta občinska odbora v Ceršaku in Selnici ob Muri imenovala generala R. Maistra radi njegovih velikih zaslug za obrambo naših obmejnih krajev pred nemškimi tolpmi svojim častnim občanom. Enako sta oba obč. odbora odlikovala tudi okr. glavarja dr. Lajnsiča. — Tudi občine Sv. Marijeta ob Pesnici, Dragučova in Vosek so imeinovale omenjena gospoda za častnega občana Iskreno čestitamo!

Pazite, kaj se govori! Ker se po Mariboru in drugje še vedno govori, da se je v ponedeljek dne 27. januarja 1919 iz bogoslovja streljalo na množice zbrane na Glavnem trgu, opozarja ravnateljstvo kn. šk. bogoslovne semenišča občinstvo, da naj pazi, kaj se govori, ker bo odslej sodnijsko zasledovalo sirtelje te hudobne laži.

Javni dobrodelni zavodi na Spod. Štajerskem. Deželna vlada za Slovenijo je vse javne dobrodelne zavode kot bolnišnice in hiralnice, ki so v območju deželne vlade za Slovenijo v bivši štajerski kronovini, prevzela v svojo upravo.

Cinkarna v Celju. Po naročilu poverjenstva za javna dela in obrt v Ljubljani bo oddajalo in razpečevalo oskrbnistvo državne cinkarne SHS v Celju neposredno svoje izdelke. Prodajale se bodo: Cinkove pločevine različnih debelosti, čisti cink in cinkov prah. Vsi dopisi in naročila, katera se bodo reševala z obratno pošto, naj se pošiljajo plavžarskemu oskrbnistvu SHS v Celju. Naročila se bodo izviševala točno in solidno po stalnih cenah proti predplačilu. Zaboji se bodo zračunjevali po dobavni ceni. Plavžarsko oskrbnistvo SHS v Celju.

Vzglejna občina. Iz občine Sv. Trojica pri Rogški Slatini je odšlo vseh 23 mladeničev vpoklicanih letnikov 1895—1899 k jugoslovanski armadi. Slovenskoštajerske občine vzgledujte se! Občino Sv. Trojico vodi vrl župan našinec gosp. Ivan Žurman.

Podčastniki SHS drag. polka v Mariboru so darovali 56 K za revno jugoslovansko deco, in sicer kot prebitek pri zbiranju nagrobnega venca za umrlega častniškega namestnika Ernesta Karba. Slava požrtvovalnim dragoncem!

Na sramotni oder! Pri mariborskem polku so se od 1. grudnia do danes samovoljno odstranili naslednji vojniki: četovodje Pogačar Anton, Mošnje pri Radovljici, Koser Ivan, Spodnji Gasteraj pri Mariboru, Fabjančič Ivan iz Ptuja; desetniki: Melanšek Martin, Sv. Andraž pri Slovenigradu, Vajda Alojz, Stojnci pri Ptuju, Stojnič Stefan iz Hrvaške, Ukmar Albin, Gaberje pri Celju, Obersnel Ivan, Naklo pri Sežani, Antolčič Jožef, Sv. Miklavž pri Mariboru, Serk Henrik, Vosek pri Ptuju, Vogrinec Franc, Vurberk pri Ptuju, Seifried Janez